

Πεντηκοστάριον
Χαρμόσουνον
Τὸ Ταξίδι Συνεχίζεται
μέσα στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως
πρὸς τὴν Δόξα τῶν Ἑσχάτων

■ Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ

Ἀπὸ τὴν πίστη ποὺ ἀκούει
στὴν πίστη ποὺ βλέπει*
«Νέο Βλέμμα» - «Νέα Ὅραση»

Μὲ τὴν **Κυριακὴ** αὐτὴ τοῦ ἐκ γενετῆς Τυφλοῦ, συνεχίζεται ἡ σειρά τῶν Κατηχήσεων περὶ τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, περὶ Πίστεως καὶ περὶ Βαπτίσματος, τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία μᾶς προσφέρει ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τοῦ Πάσχα, μέσῳ τῶν εὐαγγελικῶν περικοπῶν ἀπὸ τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιο.

Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς Τυφλοῦ (Ἰω. θ' 1-38) καὶ ὅλες οἱ θεραπείες καὶ οἱ ἀναστάσεις ποὺ ἐπιτέλεσε ὁ Κύριος κατὰ τὴν ἐπίγεια ζωὴ Του, ἀποτελοῦσαν σημεῖα καὶ πράξεις προφητικές. **Οἱ** Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἔβλεπαν πάντοτε στίς θεραπείες τῶν τυφλῶν, ποὺ πραγματοποίησε ὁ Κύριος, τὸν τύπο καὶ τὴν ἀναγγελία τῆς πνευματικῆς θεραπείας, τῆς δωρεᾶς μᾶς νέας ὄρασης, ἐνὸς νέου βλέμματος, τοῦ βλέμματος τῆς πίστεως, ποὺ μᾶς χαρίζει ὁ Κύριος διὰ τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. **Ἡ** Χάρις αὐτὴ μᾶς δίνεται μὲ τὸ Βάπτισμα.

Ἡ κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ προτυπώνει τὴν κολυμβήθρα τοῦ Βαπτίσματος καὶ ταυτόχρονα, ὁ Κύριος φανερῶνει καθαρά, στὸ εὐαγγελικὸ αὐτὸ περιστατικὸ, ὅτι, μὲ τὴν ἐντολὴ ποὺ δίνει στὸν τυφλὸ νὰ πλυθεῖ στὴν κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ, εἶναι Αὐτὸς ποὺ τὸν θεραπεύει. **Τὸν** θεραπεύει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, **Αὐτὸς εἶναι ἡ κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ**, καὶ διὰ τοῦ ὕδατος φανερῶνεται ἡ δύναμί Του νὰ θεραπεύει πνευματικά.

Για να βαπτιστεί κάποιος, πρέπει ήδη να πιστεύει, αλλά το Βάπτισμα ισχυροποιεί την πίστη. **Ἡ** Χάρις τῆς πίστεως προηγείται τῆς Χάριτος τοῦ Βαπτίσματος. Δὲν μπορεῖς νὰ προχωρήσεις στὸ Βάπτισμα, ἂν δὲν ἔχεις πρῶτα πιστεύσει στὸ κήρυγμα καὶ τὴν μαρτυρία τῶν Ἀποστόλων, ὅπως μᾶς τὴν ἔχει μεταφέρει ἡ Ἐκκλησία. **Αὐτὸ** φαίνεται συνεχῶς στὸ σημερινὸ Ἀποστολικὸ Ἀνάγνωσμα, μὲ τὴν μεταστροφή τοῦ δεσμοφύλακα τοῦ Παύλου καὶ ὅλης τῆς οἰκογένειάς του, ποὺ ζητοῦν νὰ βαπτιστοῦν, ἀφοῦ ἔχουν ἀκούσει τὴν διδασκαλία τοῦ Παύλου. **Ἀκούγοντας** τὸ μήνυμα τῶν Ἀποστόλων, μποροῦμε νὰ τὸ δεχτοῦμε καὶ νὰ πιστεύσουμε, φυσικὰ μὲ τὴν βοήθεια τῆς ἐσωτερικῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἄν ὅμως μείνουμε ὡς ἐδῶ, ἡ πίστη παραμένει γιὰ μᾶς κατὰ κάποιον τρόπο *ἄπρακτος λόγος*. **Πιστεύουμε** σὲ λέξεις, πιστεύουμε σὲ λόγους, σὲ ιδέες· δὲν ἔχουμε ἀκόμη, ἂν θέλετε, ἐσωτερικὴ ἐμπειρία τῶν πραγματικότητων αὐτῶν τῆς πίστεως. **Μὲ** τὴν θεραπεία ὅμως αὐτοῦ τοῦ Τυφλοῦ καὶ τῶν ἄλλων ποὺ μᾶς διηγείται τὸ Εὐαγγέλιο, κυρίως ἐκείνων τῶν δύο τῆς Ἱεριχῶ, ποὺ ἔγινε σὲ μιὰ στιγμή ποὺ οἱ Ἀπόστολοι δὲν κατάφεραν νὰ καταλάβουν καὶ νὰ δεχτοῦν τὰ περὶ τοῦ Πάθους καὶ τῆς Ἀναστάσεως, ὁ Κύριος μᾶς ἀνήγγειλε, ὅτι ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν ὁποία οἱ Μαθητὲς Του θὰ λάβουν στὸ Βάπτισμα, εἶναι Χάρις ποὺ μᾶς ἐξασφαλίζει ἓνα *νέο βλέμμα*.

Εἶναι Χάρις ποὺ μᾶς δίνει *νέα ὄραση*, ποὺ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ κατανοήσουμε ὄχι λογικὰ καὶ διανοητικὰ τὰ μυστήρια τῆς Πίστεως, ἀλλὰ μᾶς πείθει ἐσωτερικὰ γιὰ τὴν ἀλήθεια τοῦ λόγου τῆς Ἐκκλησίας, μᾶς δίνει τὴν βαθιὰ πεποίθηση, μὲ τὴν ὁποία μποροῦμε, κατὰ κάποιον τρόπο, *νὰ δοῦμε*.

* * *

Σὲ ἓνα πολὺ σημαντικὸ ἀπόσπασμα τῶν Ἀσκητικῶν Λόγων του, ὁ Ἅγιος Ἰσαὰκ ὁ Σύρος μᾶς λέει, ὅτι ἡ πίστη ἀρχίζει μὲ τὴν ἀκρόαση, πιστεύουμε ἐπειδὴ ἀκούσαμε μιὰ ἀπίστευτη μαρτυρία. **Τὸ** ὅτι μᾶς φάνηκε πιστευτὴ καὶ πάλι ὀφείλεται στὸν Ἅγιον Πνεῦμα ποὺ φώτιζε τὴν καρδιά μας. **Ἀλλὰ** στὸν βαθμὸ ποὺ προοδεύουμε στὴν πίστη καὶ στὴν ἀγάπη, ἡ πίστη αὐτὴ ποὺ «ἀκούγε» λέξεις καὶ λόγια, γίνεται αὐτὸ ποὺ ὁ Ἅγιος Ἰσαὰκ ὀνομάζει *πίστη ποὺ βλέπει*. Διηλαθῆ, ἐγκαινιάζεται στὴν καρδιά μας *νέα ὄραση*, ποὺ μᾶς κάνει νὰ ἀντιλαμβανόμαστε τὶς πραγματικότητες τῆς πίστεως μὲ μιὰ θέρμη, θὰ ἔλεγα, μιὰ ἀμεσότητα συγκρίσιμη μὲ ἐκείνη ποὺ ἔχει ἡ φυσικὴ ὄραση

μας, όταν βλέπει τὰ πράγματα πού τὴν περιβάλλουν.

Όταν βλέπουμε κάτι μὲ τὰ σωματικά μας μάτια, τὸ ἀντιλαμβανόμαστε κατὰ τρόπο συμπαγῆ, ἄμεσο, ζωντανό. **Εἶ**ναι πολὺ διαφορετικὸ νὰ γνωρίζουμε μὴ ἀλήθεια μὲσφ ἰδεῶν καὶ ἐννοιῶν.

Ε, λοιπόν, ἂν ἀφήσουμε νὰ ξεδιπλωθεῖ μέσα μας ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἂν συναινοῦμε σ' Αὐτὴν καὶ συνεργαζόμαστε πραγματικὰ μαζί Της, ἀποκοτοῦμε ἐσωτερικὴ αἴσθησι ὄλων τῶν ἀληθειῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ. **Γίνονται** κάτι ἄλλο, πέρα ἀπὸ τὶς λέξεις καὶ τὶς φράσεις. **Ευ**πνοῦν πράγματι μὴ βαθιὰ ἠχώ στὴν καρδιά μας. **Αὐ**τὸ εἶναι ἡ *πίστι* πού βλέπει, γιὰ τὴν ὁποία μᾶς μιᾶ ὁ Ἅγιος Ἰσαὰκ.

Στὸ ἀπόσπασμα αὐτὸ τῶν Ἀσκητικῶν Λόγων, ὁ Ἅγιος Ἰσαὰκ διευκρινίζει ἀμέσως ὅτι, γιὰ νὰ περάσουμε ἀπὸ τὴν *πίστι* πού ἀκούει στὴν *πίστι* πού βλέπει, γιὰ νὰ ὠρμάσει μέσα μας ἡ ἐσωτερικὴ αὐτὴ αἴσθησι τῶν ἀληθειῶν τῆς πίστεως, ἡ οὐσιώδης προϋπόθεσι εἶναι νὰ προχωροῦμε στὴν ὅλη πνευματικὴ μας ζωὴ.

Επιμένει ἰδιαίτερος στὴν **Μετάνοια**. **Σ**τὸν βαθμὸ πού μετανοοῦμε βαθειὰ γιὰ τὰ σφάλματά μας, μὲ ζωηρὴ τὴν συναίσθησι τῆς πνευματικῆς μας πτωχείας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἡ *πίστι* ξυπνᾷ πλήρως μέσα μας.

Σὲ ἄλλα κεφάλαια, ὁ Ἅγιος Ἰσαὰκ ἐπιμένει στὴν σημασία τῆς **Ταπεινοφροσύνης**. **Ἡ Μετάνοιά** μας πρέπει νὰ ἀνθίξει σὲ **Ταπεινοφροσύνη**, βαθειὰ **Ταπεινοφροσύνη**. **Εἶ**ναι τὸ ἴδιο πού μᾶς διδάσκει καὶ ὁ Ἅγιος Σιλουανὸς ὁ Ἀθωνίτης. **Μ**ᾶς λέει ὅτι ἡ **Ταπεινοφροσύνη** εἶναι τὸ *μάτι*, μὲ τὸ ὁποῖο μποροῦμε νὰ δοῦμε τὸ θεῖο Φῶς.

* * *

Ἄν ἡ *πίστι* μας εἶναι εὐθραυστη, ἂν κάποιες φορὲς κλονίζεται καὶ παραπαίει –ὅταν δὲν πρόκειται γιὰ δοκιμασία πού ἐπιτρέπει ὁ Θεός, γιὰ νὰ καθαρῖσει τὴν καρδιά καὶ τὴν *πίστι* μας– ἡ βαθύτερη ρίζα τῆς εὐθραυστότητας αὐτῆς εἶναι χωρὶς ἀμφιβολία ὁ ἐγωϊσμός, ἡ ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτὸ μας καὶ **στὶς κρίσεις** μας, ἡ προσκόλλησι **στὶς ιδέες** μας, **στὶς βεβαιότητες** πού διατηροῦμε σὲ ὅλα τὰ πεδία, ἀκόμη καὶ **στὶς πιὸ ἀπλὲς περιπτώσεις** στὴν καθημερινὴ μας ζωὴ.

Ἄν ἀφήσουμε τὸν ἐγωϊσμὸ αὐτὸ νὰ μεγαλώνει μέσα μας,

ἀναπόφευκτα ἢ πίστη μας θὰ ὑποφέρει. **Ἄν** ὁ κόσμος μας ἔχει χάσει τὴν πίστη, ἂν δὲν ὑπάρχει πιά αἴσθησις τῆς πνευματικῆς πραγματικότητος, αὐτὸ ὀφείλεται ἀσφαλῶς, στὸ ὅτι καλλιεργῆι τὸν **ἐγωϊσμό** μὲ ὅλες τὶς μορφές του, χωρὶς νὰ τὸν κατονομάζει.

Καὶ ἀντιθέτως, στὸν βαθμὸ ποὺ στὶς διάφορες περιστάσεις τῆς ζωῆς μας προσπαθοῦμε νὰ **παραιτούμαστε ἀπὸ κάθε αὐτάρκεια, κάθε ἐγωϊσμό, κάθε λανθασμένη αὐτοπεποίθησις**, ἔ τότε, θὰ εἴμαστε ὅλο καὶ πιὸ δεκτικοὶ στὴν Χάρι αὐτῆς τῆς πίστεως, τὴν ὁποία τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐναπέθεσε μέσα μας μὲ τὸ Βάπτισμα, ἀλλὰ μὲ τὴν μορφή *μικροῦ σπόρου* ποὺ πρέπει νὰ μεγαλώσει, καὶ ὁ ὁποῖος δὲν θὰ μεγαλώσει, παρὰ μόνον ἂν συνεργαζόμεστε μαζί του ἀγωνιζόμενοι γιὰ νὰ **γίνουμε πιὸ ταπεινοί, πιὸ σιωπηλοὶ ἐσωτερικά, πιὸ δεκτικοὶ στὸ Φῶς**, ποὺ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα διεγείρει μέσα μας.

* * *

Τὴν Κυριακὴ αὐτῆ τοῦ ἐκ γενετῆς Τυφλοῦ, ἃς ζητήσουμε ἀπὸ τὸν Κύριο, ὅπως οἱ Ἀπόστολοι, νὰ μᾶς προσθέσει πίστη.

Ἔχουμε πίστη, ἀλλὰ πρέπει νὰ αὐξηθεῖ, νὰ γίνεταί ὅλο καὶ περισσότερο *πίστις ποὺ βλέπει, βλέμμα ἐσωτερικὸ* ποὺ θὰ καθοδηγεῖ τὴν ζωὴ μας καὶ θὰ μᾶς γεμίζει χαρὰ.

Διότι, στὸν βαθμὸ ποὺ ἔχουμε βεβαιότητα γιὰ τὴν Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου, στὸν βαθμὸ ποὺ εἴμαστε βαθύτατα πεπεισμένοι γιὰ τὴν ἀλήθεια αὐτοῦ τοῦ Μυστηρίου ποὺ βρίσκεται στὸν πυρήνα τῆς χριστιανικῆς μας πίστεως, ἔ τότε, ἡ χαρὰ τοῦ Κυρίου, ἡ χαρὰ ποὺ μᾶς ἔδωσε –«εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν» (Ἰω. ιδ' 27)– θὰ ἀκτινοβολεῖ μέσα μας.

Εἶθε ἡ χαρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ ἡγαπημένου Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ αὐξάνει ὅλο καὶ περισσότερο μέσα μας.

Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν!** □

(*) π. Πλακίδα Deseille, «Πάσχα τὸ αἰώνιο πέρασμα», σελ. 105-111, ἐκδόσεις «Ἑαρ», Μάιος 2021. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.